

- 2) Czy art. 27 ust. 2 lit. d) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych zezwala – przy normatywnie ustanowionym przez państwa członkowskie zwolnieniu alkoholu z opodatkowania zharmonizowaną akcyzą, gdy jest on wykorzystywany w procesie produkcyjnym, pod warunkiem że produkt końcowy nie zawiera alkoholu – na wprowadzenie zasady, zgodnie z którą do celów stosowania tego zwolnienia alkohol, który jest wykorzystywany jako środek czyszczący, nie jest uważany za wykorzystywany w procesie produkcyjnym?
- 3) Czy dopuszczalne jest z punktu widzenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań wprowadzenie z natychmiastowym skutkiem (to jest bez przyznania rozsądnego terminu na dostosowanie działań podmiotów gospodarczych) fikcji prawnej takiej jak ta ustanowiona w art. 22 ust. 7 ZADS, która ogranicza wprowadzone uznaniowo przez państwo członkowskie zwolnienie z akcyzy poprzez jej zwrot w odniesieniu do alkoholu wykorzystanego jako środek czyszczący?

⁽¹⁾ Dz.U. L 316, s. 21.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ráckevei Járásbíróság
(Węgry) w dniu 1 lipca 2014 r. – Banif Plus Bank Zrt. przeciwko Márton Lantos i Mártonné Lantos**

(Sprawa C-312/14)

(2014/C 303/34)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Ráckevei Járásbíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banif Plus Bank Zrt.

Strona pozwana: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać, że zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 (usługi i działalność inwestycyjna) i pkt 17 (instrument finansowy) jak również z załącznikiem I sekcja C pkt 4 (terminowa transakcja walutowa, instrumenty pochodne) dyrektywy [2004/39/WE] ⁽¹⁾, zaproponowana klientowi oferta konkretnej transakcji (kursu wymiany), która, w formie prawnej umowy kredytu denominowanego w walucie obcej polega na transakcji kasowej w chwili wypłaty i terminowej w chwili spłaty, dokonywana jest za pomocą zamiany na forinty określonej kwoty zarejestrowanej w walucie obcej i naraża kredyt klienta na skutki i ryzyko (ryzyko kursowe) rynku kapitałowego, stanowi instrument finansowy?
- 2) Czy należy uznać, że zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 6 (transakcje na własny rachunek) i z załącznikiem I sekcja A pkt 3 (zawieranie transakcji na własny rachunek) dyrektywy 2004/39/WE prowadzenie działalności w zakresie transakcji na własny rachunek odnośnie do wskazanego w pytaniu pierwszym instrumentu finansowego stanowi usługę lub działalność inwestycyjną?
- 3) Czy instytucja finansowa powinna dokonać wprowadzonej w art. 19 ust. 4 i 5 tej dyrektywy oceny adekwatności, uwzględniając, że terminowa transakcja walutowa – która stanowi usługę inwestycyjną związaną z pochodnymi instrumentami finansowymi – została zaoferowana jako część innego produktu finansowego (a mianowicie umowy kredytu) i że ten instrument pochodny stanowi sam w sobie kompleksowy instrument finansowy? Czy należy uznać, że art. 19 ust. 9 tej dyrektywy nie znajduje zastosowania, ze względu na to, iż, ponieważ ryzyko, jakie ponosi klient odnośnie do kredytu i instrumentu finansowego jest zasadniczo odmienne, niezbędne jest przeprowadzenie oceny adekwatności w zakresie, w jakim transakcja ta obejmuje instrument pochodny?

- 4) Czy z obejścia art. 19 ust. 4 i 5 dyrektywy wynika stwierdzenie nieważności umowy kredytu zawartej przez bank z klientem?

(¹) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim (Niemcy) w dniu 2 lipca 2014 r. – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-316/14)

(2014/C 303/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Rüsselsheim

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Strona pozwana: Condor Flugdienst GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ingerencje osób trzecich działających na własną odpowiedzialność, na które przeniesiono zadania należące do działalności przewoźnika lotniczego należy oceniać jako nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (¹)?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy przy ocenie istotne jest, na czyje zlecenie (przewoźnika lotniczego, operatora portu lotniczego etc.) działała osoba trzecia?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-317/14)

(2014/C 303/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren i D. Martin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii